

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Szechenyi-utca 34-ik szám. SZELÉNYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
RUTTKAY MENYHÉRT.
Helyettes szerkesztő:
BUDAI JÓZSEF.

ELŐFIZETÉSI DIJ:
Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2-50 kor
Egyes szám ára 14 fill.

Felekezeti és politika.

Egy körrendelet jutott közelebb a kezembe, melyben egyházi méltóságok, egy felekezeti ügyekben utazó lapot, a *Magyar Szót* protestáns tanárok, lelkészek, tanítók figyelmébe ajánlanak. A lap, a körrendelet bevallása szerint, *bukás szélén áll.* Nyomorult helyzetéből való megváltását a protestáns szellem és erő föllendülésétől várja. Alapította Bánffy Dezső, megboldogult Szász Domokos püspök jobb keze, kinek nagy része van annak a szellemnek megteremtésében, mely 40 ezer elbörzézett forint miatt most siratja vissza a *régi egészségesebb* egyházi közállapotokat.

Bármilyen tiszteletreméltók is azok a személyek, kik a volt Bánffy-lapot megérdemelt sorsától megkímélni s életre galvanizálni szeretnék, mégis nem tartjuk elfogadhatónak e lapnak pártolását. Több okunk van rá, részint felekezeti, részint politikai természetű.

Felekezeti szellemben valamely lapot csak olyan ember szerkeszthet, kinek ilyen irányu megbízhatóságához szó sem férhet. Mit mondának az olyan katolikus lapról, melynek protestáns ember volna a szerkesztője, vagy megfordítva? A *Magyar Szót* két zsidó újságíró szerkeszti, tehát olyan emberek, kik a keresztyén vallást és szellemet *egyenesen tagadják*, kiket tehát tátongobb ür választ el tőlünk, mint bármelyikét a keresztyén felekezeteknek a többiek-től. Ha olyan nagy philoprotestánsok ezek az urak, hogy felekezetünk érdekeinek még a *saját vallásuk mellőzésével* is propagandát igyekeznek csinálni, hát miért nem keresztelkednek ki, *miért nem lesznek protestánsok?* Könnyű rá a felelet. Náluk a protestáns védelem *tisztán üzlet és nem belső meggyőződés.* Ilyen emberek vak lármájára kössünk mi kardot és kezdjünk esatát? Hisz ezek az urak az első komoly harcban cserben hagynának bennünket. Ők csak *tollukkal* szolgálják az ügyet, de nem

lelkükkel, meggyőződésükkel. Hogyan? Hát már nem akad protestáns ember protestáns érdekek védelmére? Mióta lettünk mi ilyen szánalmasan lelki szegények? Ha másért nem, már csak azért az izléstelenségért és álságért is megtagadnám pártolásomat egy ilyen felekezeti (!) lapról, mert azt éfőle felfogásu emberek szerkesztik. Megengedjük, lehet ezeknek az uraknak hitük, védjük tehát azt, de ne üvöltsenek a mienk érdekében.

Mert üvöltötenek ám, hogy ordító hangjakkal próbálják helyettesíteni a náluk hiányzó protestáns meggyőződést. Dicsőhimnuszt zengenek a liberálizmusnak, de mai napság ki, ki nem teszi ezt? Hisz a legelső szó, melyet hazánkban a gyermek megtanul, nem az apa, mama, hanem a liberálizmus. Ha a csirkefogót tetten érik, talán még ez is a liberálizmussal védekeznek. Vallásunk a szabad gondolkodás, a liberálizmus gyermeke, de isten őrizzen az ilyen védnököktől, kiknek minden szerephez van megfelelő álarczuk. Uszításból, türelmetlenkedésből már elég volt. Mi, saját érdekeink okos védelme mellett, testvéries egyetértésben akarunk élni más felekezetü keresztyén testvéreinkkel és semmi kedvéért nincs kedvünk velük összekapni. Főkép olyanok kedvéért, a kik azért élesztik a viszály tüzét, hogy maguk melegedjenek mellette.

Felekezeti gyűlölködés és féltékenység nem vitte és ismét nem viszi előbbre sem a protestáns, sem más felekezetek ügyeit. Ellenben igen a *vallás-élet bensőségének ápolása*, mert ebben áll a felekezeti előhaladás egész titka. Legyőzni a velünk szemben állók nagy tömegét dehogyan tudjuk. Saját hiveinkben kell hát a vallási élet igazságait ápolnunk és ezzel sokkal többet használnunk, mint bármely egyébbel. Nem gondozott lelkek kész zsákmányai más felekezeteknek. Hol marad a cura pastoralis, melyet lelkészeink nem olyan régen szélteben gyakoroltak? Mi pótolja

ennek elejtését, helyesebben ennek elhanyagolását nálunk? Érintkezik-e a lelkész mai napság, nem városon, hol az nagyobb nehézségekbe ütközik, de falun, hallgatóival? Gondozza-e hiveit, tanácsosal anyagiakban, erkölcsiakban, szellemiekben a szószéken kívül? Mert ilyenekkel lehet hatni a népre, de a *Magyar Szó*-nak a lelkészekkel való olvastatása, alig hiszem, hogy egy hajszállal is előbbre vinné a protestáns ügyet.

A szeretet, mások iránti türelem és meggyőződésen alapuló vallási elvhűség épül fel a szebb jövő. Felvilágosodott keresztyént nevelni: ez legyen a legfőbb cél. Olyat, ki szerette saját vallását és nem gyűlöletből hoz áldozatot annak, de tisztel kivétel nélkül minden *más vallást*, az idegen felekezetét is, a minden vallással közös, nemes célért. Mily rettenetes pusztítást visz végbe a pálinka kórság, az uzsora népünk erkölcsi és anyagi javaiban. A mértékletes Franciaországban 4000-et jóval meghaladja az alkohol ellen küzdő mértékletességi egyetek száma. Hol a mieink, melyekre oly égető szükség van? Mert nemesak az elhódítások ártanak egy felekezetnek, de sokkal inkább a szellemi vakság, az anyagi tönk, mely maga után vonja az emberek elzüllését és végpusztulását is.

Hozzánk protestánsokhoz az állam soha se volt mostoha, jogos kívánságainkat mindig meghallgatta. Az állam ellen fordulni, annak törvényeit, intézményeit a néppárt módjára támadni, egyenesen botorság volna. Mi az állam támogatását ezután sem nélkülözhetjük s tekintve a fontos nemzeti missiót, melyet felekezetünk a magyarság ügye körül végzett és végez, nem kételkedhetünk jövődöbeli jóakarataiban sem.

Ismételjük: a katolikus felekezettel való örökös heczcelődés, gyűlölködés célunk nem lehet, hisz ez egyikünkre sem lehet üdvös s legkevésbé miránk, a gyengébb félre. Arra sem vagyunk

ROSENBERG GYULA

szőnyegek, függönyök, takarók és pokróczok nagy áruháza
a volt Makra-féle helyiségben (Debreczeny ház)

Máhr Károly urral szemben.

Gyapju, csipke és tülk **függönyök.** Futó- és szalon-**szőnyegek** minden minőségben. **Paplanok** és **matraczok** lószőr és afrique (tengeri fű).

A legolcsóbb szabott árak minden darabon feltüntetve.

elsőrangú női divat-áruháza
a színház-épületben.

Szíves értésére adom a tisztelt hölgyközönségnek, hogy az **őszi és téli idényre** valódi **szövet- és selyem ujdonságaim** teljes angol és francia választéka beérkezett. Mintákkal vidéke készséggel szolgálók és minden rendelést **bérméentesen** küldök.

Szigoruan szabott árak! Készfzetésnél 5 százalék engedményvel.

hajlandók, hogy elkoptatott, lejáratott politikai nagyságokat a kátyunól talpra segítsünk. Igen veszedelmes dolog a vallást összekeverni a politikával, mert hiszen Tiszának, Bánffyának politikai bűneire nemcsak ellenfeleink mutattak rá, *mint protestáns tette*, de saját felekezeti tagjaira is károsan hatottak vissza azok. A reakciótól sem félünk, hiába ijesztgetett vele Tisza Kálmán. Ő ugyan belevinne, de azt hiszem, ki nem menne belőle, hisz nála a sokat emlegetett reakció szó a Tisza Pista politikai súlyának a megcsökkenését jelenti.

Maradjunk meg a mellett, hogy leg-helyesebb protestáns politika, a felvilágosodott új testamentumon felépülő keresztényi szeretet. In hoc signo vinces; csak ezzel haladhatunk veszélytelenül győzelmesen előre.

Vadász-ring.

Nem utolsó jelentőségű monopóliuma az államnak, hogy a vadászás gyönyöreiben és hasznaiban minden polgárát egyenlően részesíti, ha azok ellenértékül külön hozzájárulással vesz részt az állam közterheinek viselésében. A vadászati adó kezelésében, valamint magában a vadászatra vonatkozó tételes jogban az a vezérelv képezi a szellemet, hogy e jog is egyenlően terjed ki az állam minden polgárára, mint minden más jog, melyet a modern törvényalkotás hívott életre és szabályozott. S nekünk igen kevés közünk volna magához a politikai joghoz, ha ennek alkalmazására nézve újabb időben oly tévedések nem volnának észlelhetők, melyeknek nemcsak politikai, de társadalmi értékű sérelmei is igen figyelemre méltók.

Nevezetesen: a vidék központjaiban a vadászat szabályszerű élvezése végett többnyire társulattá alakulnak a vadá-

szok. A vadászati törvény korlátain belől különleges — a helyi viszonyoknak megfelelő — statutumokat alkotnak, melyeknek pontos betartása mellett a vadászás egyrészt, mint elsőrangú, férfias sport, másrészt pedig nemzetgazdaságilag és társadalmilag egyaránt a közérdekek ápolásával és megóvásával gyakoroltatik. Ez egészen rendjén van; csak az a kárhóztatandó, hogy a vadászás — melynek joga az államtól ered, tehát közjog, — a hibás felfogás következtében hovatovább egyes köröknek előjogává válik, melyben csak az részesülhet, a ki családi összeköttetések, protekciók, vagy Isten tudja, mily czimek segítségével olyan szerencsés helyzetbe kerül, hogy valamelyik vadásztársulat tagjai közé bejuthat.

Mert ezek a vadásztársulatok mindinkább és inkább kezdik elveszíteni a nyilvános, társadalmi egyesület jellegét, melynek szelleme szerint úgy kellene lenni, hogy annak élvezéséből *egyetlen-egy tisztességes ember* sem volna kizárható; ellenben a mai vadásztársulatok — a közszellemnek egy téves fejlődése következtében — hovatovább *vadász-ringekké* alakulnak, melyeknek czélja a vadászás jogát, mint előjogot gyakorolni és lehetőleg szűkszámú kezekben tartani meg. S ez az, a mi ellen mi kénytelenek vagyunk tiltakozni.

Ép a nemrég elmúlt idők mozgalmából tudjuk, mily erkölcstelennek, nemzetgazdaságilag és társadalmilag mennyire hátrányosnak deklarálta a magyar földbirtokos-osztály a gőzmalmok, vasgyárak s más üzleti vállalatok azon szövetkezését, melynek czélja az volt, hogy a termelőket kizsákmányolják. Ki ne itélné el, ha a pénzintézetek szövetségbe lépnének s a szabad verseny kizárásával egy-egy piacra nézve megállapítanák, hogy a maximális kamatlábon alól nem adnak kölcsönt? Vagy

a malmok, mikor szerződést kötnek egymással, hogy öt forintnál többet nem adnak a buzának métermázsáért? Az ilyen szövetkezések bizonyára jogosak — a vis major jogán, — mert a tételes törvényekbe nem ütköznek, de azért mindenki, a kinek egy kevés érzeke van az iránt, hogy miképen kell a humanizmust összeegyeztetni a merev joggal, nagyon jól tudja, hogy e szövetkezések, melyeknek nem a segély a czélja, hanem a kizsákmányolás s alapjuk a kapzsiság, önzés — méltán részesülnek az emberségesen gondolkozók lenezésében.

Egy vadásztársulat összeverődik s kimondja, hogy bizonyos meghatározott számú vadásznál többet be nem fogad tagul; — kimondja, hogy a társulat székhelyén lakó nem vehet részt a vadászatokban, még vendégül sem; s e mellett kibérel — (ugyancsak a vis major jogán) — minden a közelben lévő vadászterületet, némelyiket még különös kedvezmények segélyével is... Vajjon nem vadász-ring-e ez? Hát aztán az a sok szerencsétlen, a ki nem elég szerencsés, hogy idejekorán belejuthatott a privilegizált sportsmanek ezen — különben igen tiszteletré méltó — társaságába, hogyan gyakorolja a vadászás jogát, melynek viszonzásául épúgy hozzájárul az állam közterheinek, mint a vadász-ringhez tartozó irigyelt gentlemanek?

Távol van lólünk az a szándék, hogy egyéni érdekeket szolgáljunk e különben is csak aphoristikus fejtegetéssel. De viszont erős meggyőződésünk, hogy a vadásztársulatok szervezetére a társadalomnak magasabb erkölcsi szempontokból, a mostaninál jobban kellene ügyelnie. Ha csakugyan *társulatok* azok, úgy nem szabad belőlük senkit kizárni, a kinek társadalmi tisztessége ellen kifogás nem emelhető. Ha kevés a sok-

TÁRCZA.

A gavallér.

— A „Szabadság” eredeti tárczája. —
Irtá: *Vajdát Szabó István.*

I.

Ketten vannak együtt. A szép házi kisasszony és Örley Gida főhadnagy, a ki szabad idejét arra használta fel, hogy Ábray Charitást a legújabb sütetű pletykásgokkal traktálja.

Most azonban másról beszélgetnek.

Ábray Charitás, a messze vidéken bálványozott szépség hirtelen felszökött nyugvóhelyéről; lezuhant holló fürtjeit gyémántos törrel tekercsbe füzte s kaczer tekintettel gyönyörködött néhány pillanatig pompás tagjain...

Szép volt... Érett szépsége egy bódító tünemény, a mi mámorba ejti a lelket. Csupa külső tökéletesség: az alkata sugár és gömbölyű, az ajka vérpáros és szemei olyanok, a melyeknek tűzésnél elegendi — gyönyörűség.

A selyem fodrok közül kiduzzadó márvány fehér váll, a plasztikus termet s az az örökké kaczagó tigris szempár a főhadnagy arczába kergették a vért.

Ellenállhatatlanul vonzotta valami, hogy oda boruljon a szenvedélyes leány lábához, hogy átkulcsolja derekát, hogy lecsokolja puha, vadpiros ajkáról a gyönyört. Az erein átgomolygó vér a halántékanak röpült és szédítette, ingerelte.

Lángba borult arczczal simult a leány kebléig s ajka gyújtó szerelmi szavakra nyílt: — Charitás... édes... szeretem!!

S míg a leány a nyitott ablakon át behulló nyári fényességbe bámult, a főhadnagy a szőnyegre térdelt. Ép a leány gömbölyű laba elé.

A vénusi leány tagjait forróság futotta végig... Hosszasan gyönyörködött a térdelő főhadnagyban s elkaczerkodott vele.

— Egy térdelő főhadnagy... Ah! a főhadnagy — capitulált!... És felkaczagott, mint egy szirén.

— Örökké itt térdelek, itt, így kérem, így követelem a szívét!... Így örökké!...

— Oh ez hosszú terminus, kedves főhadnagy, mit gondol Ön?... Örökké!

A szép főhadnagy villámgyorsan pattant fel a szőnyegről s míg szorosán keblére ölelte a lányt, forró ajkával egy forróbb ajkat keresett...

Gyors és vakmerő volt, de Charitás gyors-

sabb. Hirtelen lefejté tagjairól a főhadnagy karjait s lobogó tekintettel egyenesedett ki.

— Vakmerő! Mit akar!

— Egy csókot... csókot az ajkadról!

A leány egész testét forró láz öntötte el. Keble ideges gyorsasággal hullámozott. És zugott az agyveleje, a hogy hallotta:

— Charitas... édes... szeretem!

Az a két forró kar újból a derekához simult.

Charitás felsziszszent... Egy újabb hangulat robajlott végig a lelkén. És ez elfojtotta szikrázó vére lázát.

Mi volt ez vajjon? Talán egy új fejlődő szenvedély szele? Sejtés, vágy, jellem, akaraterő?... asszonyi becsület?...

Villámgyorsan bontakozott ki a vérét, lelkét átölelő forróságból. Lángoló arczczal tépte fel az ajtót s a sötét crepp függönyök elnyelték gyönyörű termetét.

Örley Gida pedig kiegyengette atiláját, cigarettára gyújtott és a füst közé morgogta:

— Ha ma nem, hát — holnap! Egyik erősebb, mint a — másik...

És kegyetlenül pengette a sarkantyuját, a hogy lesietett az utcára. Bántotta a kudarcza.

számu tagnak a meglévő terület; akkor gondoskodni kell nagyobb területek bérvételéről: de míg egy-egy társadalmi központban olyan vadásztársulatok alakulnak, melyek szervezete, szabályai szerint csak meghatározott számu tagnak van lehetővé téve a vadászás; míg e társulatok nem közjognak, hanem előjognak tekintik a vadászás jogát: addig e társulatokat nem tekinthetjük a társadalom jelentékeny, egészséges s az együttélés kellemessé tételére irányuló tevékenység szervezett egyesülésének, hanem csak ringnek, mely önzésből egy igen életrevaló, egészséges és nemzetgazdasági szempontból is fontos jogot néhány kiváltságos tagja számára tart lefoglalva. A törvények betűjéhez me-reven ragaszkodni szabad ugyan, de már kétezer esztendővel ezelőtt is igaz volt, ma is igaz s örökké igaz marad, hogy: „*summum jus, summa injuria.*“

Az új zsidó templom.

A mit jószoltam, nagyon is gyorsan következett.

A sötétség, meg a bigott zsidó nyelv anynyira diadalmaskodott az új imaházban, hogy ime elérte a botrányos állapot tetőpontját.

Alig hihető az a tény, hogy midőn a felszentelési ünnepélyről tartott választmányi gyűlésen a magyar hitszónoklat határozata felől vitakoztak (!) 3, mond három szavazat győzött, mely három voks csakis az elnök erélyes fellépésnek köszönhető, különben azt az épületes csodát értük volna el, hogy a felszentelési beszéd német nyelven hangzott volna el.

Az elnök ezen eljárásáért a bigott zsidók bosszút forraltak, melynek kivételére a „Kol Nidre“ estét választották.

Ugyanis ezen legszentebb estén az elnökség határozata szerint a magyar hitszónoknak kellett szónokolnia az új templomban és az a csekély cso. ort, mely Miskolcz vá-

ros hazafias zsidóságát terrorizálja, erőszakkal meggátolta, hogy a hitszónok teljesítse szent kötelességét.

Azt hisszük, hogy ezen engesztelő napgyűlöletet nem ismer, azt hisszük, hogy Jehova a nagy, az erős, a hatalmas minden szív dobogását, minden ajak imádságát meghallgatja és azt hisszük, hogy a jámborok, a szent emberek ezen napon legnagyobb erénye a szeretet és vallási türelem.

De csalatkoztunk azon hitben, mert ime ezen emberek előtt semmi sem szent, még akkor se, midőn Isten magasztos szava terjesztéséről van szó.

A frenetikus láz, mely ezen embereket örült rohamba sodorja, csak kényszerzubbonyal gyógyítható.

Teljes lehetetlen, hogy a hitközség hazafias elnöksége meg ne torolja ezen otromba kihágást, a miskolci hazafias zsidóság pedig álljon össze, mint egy ember ezen erőszakos csoport ellen és noha még jól messze vagyunk a választáshoz, igyekezzenek minden erővel oda hatni, hogy azon emberek ne jussanak többé a választmányba.

Foglaljuk el számunkra az új imaházat. Reformáljuk hazafias érzelemben az isteni tiszteletet és ők, a bigott zsidók menjenek máshová, menjenek régi hazájokba vagy keressenek maguknak új hazát. **H. M.**

*

A fentebbi cikkhez nekünk is van egy pár szavunk.

Az új templom felavatása előtt kemény hangon megtámadtuk azokat a hazafiatlan egyházközségi tagokat, a kik a magyar szó bevitele ellen tiltakoztak. A támadásnak az lett az eredménye, hogy *Princz* Jakab és *Fürth* Jónás urak előttünk ünnepélyesen kijelentették, sőt biztosítottak bennünket arról, hogy abban a templomban a hitszónoklat uralkodó nyelve a magyar lesz. És most a templom fölépítése után mintegy félesztendővel mit tapasztaltunk? Azt, hogy abban a templomban a felavatási ünnepély óta *egyellenegy magyar hitszónoklatot sem tartottak*.

Mi tehát most ezennel vád alá helyezzük *Princz* és *Fürth* urakat, mint olyanokat, a kik adott szavukat be nem váltották. Szeretnők tudni, mi lehet az oka annak, hogy ez a két derék ur a magyar nyelv iránt való nemes lelkesedését és buzgalmát érvényre juttatni nem tudta? Micsoda akadályok merültek föl, melyeken ennek a két derék férfunak a magyar nyelv diadalába vetett szent hite hajótörést szenvedett? Bizonyára sir az ő lelkük is a felett való nagy bánat miatt, hogy a Palóczy-utcza zsidótemplomból hazánk zengzetes nyelve, a magyar szó száműzve lett!

De hát miért száműzték? Hiszen Miskolcz városának minden igaz zsidó polgára, azok között *Princz* és *Fürth* urak is, magyar nyelven kívánják hallgatni az Isten igéjét, hát miért nem hallgatják magyar nyelven? Ki akadályozza őket ebben? . . . Ezt megérteni igazán nem lehet.

És most mi történt?

A hitközségnek hazafias érzelmi tagjai, azok között bizonyára *Princz* és *Fürth* urak is, felmondották a templomi székeket, illetőleg nem akarják helyeiket a templomban megtartani. Nem akarják megtartani azért, mert ők azokat a székeket csakis olyan feltétel mellett voltak hajlandók átvenni és elfoglalni, ha ott lelkük épülésére magyar hitszónoklatban részesülnek. A hitközség ennek a feltételnek eleget nem tesz, hát nagyon természetes, hogy nekik az a hely nem kell.

Az ügy — mint halljuk — perre került. A miskolci kir. törvényszék fog ítéletet mondani ebben az érdekes perben, a mely per eddig talán még páratlanul áll a magyar törvénykezés terén. *Szerk.*

UJDONSÁGOK.

— A Borsod-Miskolci Közművelődési Egylet vasárnap délután felolvasást tartott a városháza nagytermében, melyen szép

II.

Ha az ifju vérben lángot vet a szerelem pokla, hiába ott ész, hiába ott jellem, aka rat, hiába minden; a vér ölelésen, csókon kívül egyebet nem óhajt. Ölelés, csók, mámor lesz az istene, vagy ördöge . . .

. . . És atölelték egymast.

A forró leány arczaa korbácsolta a vért Örley izzó szereime. Fenyben uszott a tekintetük, boldog gyönyörtől, szenvedély izzásától.

A szép Ábray Charitás kábultan pihentette fejét Örley főhadnagy indulatosan emelkedő keblén. Izzó mámor zárta le a leány pilláit. Az arcza kigyult a vértől, az ajka majd kicsattant . . .

És erre a forró, vérpiros ajakra tapadt Örley ajka, szorosán, szenvedélylyel.

— Mély, izzó örök lesz szerelmünk . . . !

— Így szeretlek, így mindig — édes!

Lázás, mámoros szavakat váltottak a szép fekete leány s a vakmerő főhadnagy.

A leány előtt ott térdelt a híres gavallér, a nőbolondító. És úgy csókolta a pihegő leány hófehér, parányi kezét . . .

III.

Már a pezsgő járta.

A „chambre-szeperében“ huszár-tisztek

mulattak. Örley főhadnagy, Gyurkovits hadnagy és a gazdag gentri Szokoly kadét.

A kadét kegyetlenül hazardirotta. Ütemre verte földhöz a karcsu pezsgős poharakat és egyre a „pas-de quatre“-t huzatta a bandával. — Örleit éltette, a nőbolonditót, a hirest.

Örleynek már jól fejébe szállott a pezsgő. Szemei szinte szikrákat szórtak.

— Pajtás! — mondja Gyurkovicsnak — az volt a leány . . . Te! pajtás . . . Forró, mint a tűz, szinte perzsel . . .

És kaczagott.

— Te, pajtás! . . . Azok a lángoló szemek! Az a szenvedélyes ajak . . . Azok a keblek! . . . És majd megőrül értem! Foglalkozom is vele és pedig eredménynyel . . .

A kadét atkozottul kurjongatott és a márványasztal tetején járta a pas-de-quatret.

Örley is felkerekedett és duhaj, veszett kedvvel ölelte át a kadétot s úgy táncoltak ketten. De az utóbbi hamar kapitult s a sok pezsgő földhöz vágta. Elyult. Makogott még valamit a cigánynak, hogy az ő nótáját huzzák . . .

Örley Gyurkovicsához támolygott.

— Pajtás! . . . Érted-e! Az a lány! . . . A csókja láng, az ölelése édes . . . !

Gyurkovics, a ki már botrányosan józanná lett — kérdezte:

— És feleségül is veszed!

A bepezsgőzött Örley felkaczagott.

— Bolond Gyurkovics, hiszen nincs kauzciója! Koldus, akár en. Hanem szeret . . . és tüzes . . . te, forró! . . . Czigány, ide a fülembe . . . !

Örley a márvány asztalra hajtotta a fejét, a cigány meg a fülébe huzta . . .

IV.

. . . Őt hat csepp a morfiumból és a pihegő, forró kebelre már csókját lehelte a halál.

Édes ez a csók, édesebb a mámor csókjánél. Örökre bezárta az ajkat.

A szép leány, Ábray Charitás erre a csókra, a halál csókjára gondolt és úgy öntött öt-hat cseppel többet a morfiumból. Erre a csókra gondolt, azért a csókért, a mámor csókjáért, az izzó perczére . . .

És a morfiom elaltatta szívéét. Édes mosoly varázsa köríté ajkát s utolsó perczében talán arra a forró csókra gondolt . . .

A keble nem pihegett, az arcza nem egett . . . Üvegesedő szemeire gyorsan csapott le a halál felfoghatatlan köde . . .

száma és előkelő közönség jelent meg. Az első felolvasó *Buday József* főgimnáziumi tanár volt, a ki a múlt hóban a hangyákról tartott felolvasását folytatta és fejezte be. Beszélt a különféle hangyafajokról és igen érdekesen fejtegette a hangyák életét. — E tanulságos felolvasás után *Fetés István* kereskedelmi iskolai tanár ült a felolvasó asztal mellé s „A magyar szabadságharcok költészete” című értekezéséből olvasott fel egy részt. A magyar szabadságharcok történetét vázolta tömören, majd fejtegette az okokat a kurucz korszak végéig, melyek e háborút előidézték. — A harmadik felolvasó *Porcs János* nyug. főgimn. tanár, kinek tudományos és érdekes felolvasásait már többször volt alkalmunk hallani, a magyar nyelvtan köréből értekezett és pedig a más-salhangzókról. A közönség mindhárom felolvasónak bőven tapsolt, a mi igazolta, hogy figyelemmel és élvezettel hallgatta a felolvasásokat, mely fél 6 órakor ért véget.

— **Halálozás.** Mély részvételt vettük a hirt, hogy hubói *Hubay József* h. pénzügyigazgató folyó hó 13-án hosszas szenvedés után meghalt. Az elhunyt egyik előkelő és köztisztviselőben álló polgára volt városunknak, kit mindenki egyformán tisztelt és becsült. Halálát fián kívül nagyszámu rokonság gyászolja. A család a következő gyászjelentést adta ki:

Ifj. Hubay Pál mint fia, özv. Hámos Gusztávné szül. Hubay Emma, és Hekkel Károlyné, szül. Hubay Klemma mint testvérei, úgy a magok, mint a számos rokonság nevében, mélyen szomorodott szívvel tudatják az önfeláldozó atyának, a hön szeretett testvérnek és rokonnak hubói *Hubay József* m. kir. h. pénzügyigazgatónak életének 55 ik évében, folyó hó 13-án délután 4 és fél óra kor hosszas szenvedés után történt elhunytát. A megboldogultnak hült tetemei folyó hó 15-én Putnokon, délután 2 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint a családi sírboltba örök nyugalomra tétetni. Miskolcz, 1902. január hó 13-án. Áldott legyen emléke! — Nyugodjék békében!

— **Athelyezés.** Az igazságügyminiszter *Pohánka Gyula* miskolczi kir. törvényszéki írnokot a kassai kir. ítélőtáblához helyezte át.

— **Közigazgatási bizottsági ülés.** Borsodvármegye közigazgatási bizottsága szombaton délelőtt 9 órakor báró *Vay Elemér* főispán elnöklelte alatt ülést tartott, a melyen dr. *Tarnay Gyula* alispán a múlt év

V.

Gyurkovics hadnagy felsietett a hirrel Örley főhadnagyhoz: Ábray Charitas megmérgezte magát.

Örley ennyit felelt:

— Tudom.

— És tudod azt is, mi most a kötelességed? . . .

Nekem az a lány közeli rokonom volt!

Örley kacagni próbált.

Gyurkovics sápadt volt, mint a halott Nagy, fekete szemei szikrákat szórtak.

— Tudod mi a kötelességed? — kérde másodszer is Gyurkovics, de most már haragtól égett az arca.

— Ilyen embert nem szoktunk megtérni magunk között . . . Gyalázatos! . . .

És Örley elé vágta a revolverét.

Mire Örley magához tért meglepetéséből, Gyurkovics sarkantyuja már a lépcsőkön pengett . . .

*

. . . És Örley tette kötelességét . . . Örley, a híres, a nőbolondító, a — gavalter . . .

december haváról szóló jelentését terjesztette elő.

Dr. *Katona József* jelentése szerint a vörheny a megyében nagy mértékben pusztított s e miatt a Mező-Csáth, Heő-Bába és Nemes-Bikk községekben az iskolát be is kellett zgratni.

A közigazgatási bizottság a mérnöki, tanfelügyelői, állatorvosi havi jelentések után több beérkezett kérvényt és felelőbevitelt tárgyalta.

— **Eljegyzés.** Benedekfalvai *Kiszely Aladár* honvédfőhadnagy eljegyezte *Kisszáty Gyula* nyug. máv. főmérnök kedves leányát, *Katinkát*.

— **Halálozás.** *Holl József* máv. üzletvezetőségi hivatalnok életének 53-ik évében e hó 12-én elhunyt. Temetése tegnap délután ment végbe nagy részvét mellett.

— **Az új megyei levéltárnok.** Báró *Vay Elemér* főispán a megüresedett megyei levéltárnoki állásra dr. *Magashegy Gyula* képsített levéltárnokot nevezte ki, a ki hivatalos állását már el is foglalta.

— **A borsodmegyei orvos-gyógyszeresegylet** ma délután 6 órakor a szokott helyiségben tartja évi rendes közgyűlését.

— **Lelkészválasztás.** Az alsó-borsodi ev. ref. egyházmegyéhez tartozó *maklári* egyházban vasárnap délelőtt ment végbe a lelkészválasztás. A választás vezetésére *Nagy Ignác* egyházi és *Mikuleczky István* világi tanácsbírák küldettek ki. Az egyház hívei nagy szótöbbséggel *Maklárny Pap Ernő* hódmezővásárhelyi segédlelkésszt választották meg.

— **A Mezőgazdák közgyűlése.** Vasárnap d. u. tartotta meg a miskolczi mezőgazdák Társas-egylete *Csorba József* elnöklelte alatt közgyűlést. Az egylet számadásának megvizsgálása után a tisztújítás következett, mely szerint újra *Csorba József* választott meg elnöknek. *Szathmáry József* igazgató kivételével, ki állásáról leköszönt s helyére *Csek István* választott meg, a többi tisztviselő a régiek maradtak. Az igazgatóságot két új taggal kiegészítették.

— **Adomány a betegeknek.** Az „Erzsébet” közkórház beteget számára a „Vasutasok Családi Naptára” szerkesztő-bizottsága tíz darab naptárt ajándékozott.

— **A kis várdai postásikkasztó Miskolczon.** Jó fogást csinált tegnap a rendőrség, hova hétfőn érkezett meg a kis-várdai főszolgabírónak egy köröző levele. Ugyanis Kis-Várdán a postahivatalnál rájöttek, hogy valaki a pénzes leveleket sikkasztja s már több nagyobb hiányt észleltek — *Nyilas Mihály* 32 éves debreczeni születésű postasegédtsztre, ki 3 napi szabadságot kért és kapott az ottani főnöktől, irányult a gyanu s miután nem tudták, hová távozott, feljelentették s országosan körözték. E köröző levél alapján tegnap reggel sikerült a rendőrségnek öt Miskolczon elfogni és letartóztatni. Nevezett *Nyilas Mihály* tagnapelőtt reggel érkezett Miskolczra s álnév alatt a *Lloyd*-szállóban bérelt szobát. Este elakart utazni, de már nem volt pénze utiköltségre. Tegnap reggel váratlanul állítottak be hozzá *Takó* és *Farkas* rendőrbiztosok s letartóztatták. A sikkasztó a meglepetéstől alig tudott szóhoz jutni s minden ellenkezés nélkül követte őket a rendőrkapitányságra, hol *Horváth Károly* alkapitány előtt töredelmes vallomást tett s bevallotta, hogy összesen 2347 korona 25 fillér készpénzt sikkasztott. — A sikkasztott összeget már elköltötte s vallomása szerint ha el nem fogják, öngyilkosságot követett volna el. A sikkasztót kinek megnyerő külseje van, rendőri felügyelet mellett Kis-Várdára kísérték.

— **Szabó-gyűlés.** Vasárnap délután 2 és fél órakor a miskolczi szabóiparosok a Budapest szálló udvari termében gyűlést tartottak, a melyen hosszasán tárgyalták a szabóságok sérelmeit. A gyűlés elnöke *Friedman Bertalan* volt. Szónokuk pedig *Preiener*, a ki igen ügyesen és szépen beszélt. Főleg

a darabszám munka eltörlését és az órarend behozatalát kívánta. Beszélt a munkakönyvekről, a betegsegélyző pénztárak bajairól s egy szaklap támogatását sürgette. — A gyűlésen, mely a legnagyobb rendben és csendben folyt, a rendőrség részéről *Szerdahelyi János* alkapitány volt jelen.

— **Megszurta 95 krajczár miatt.** *Jiss Flórián* diósgyőri vasgyári munkás egy pár héttel ezelőtt 95 krajczárt kölcsönzött *Put Jakab* társának. Jissnek a pénzre már nagy szüksége volt, miért is felkérte Putot, hogy tartozását egyenlítse ki. Szombaton este fizetés volt a gyárban, ekkor újból kérte adósát, hogy fizessen, de ő nem hallgatott reá s nem épen hízogó módon felelt vissza. A szóváltásnak bicskázás lett a vége, a mennyiben Put *Jiss Flóriánt* egy késsel hátba szurta. A sebesültet beszállították a kórházba. A tettest a rendőrség vette pártfogás alá.

— **Letartóztatott zsebmetszők.** Már hetek óta több feljelentés érkezett a rendőrség bűnügyi és kihágási osztályába, a melyek mindegyik zsebmetszésekről szól. E feljelentések alapján a rendőrség nyomozni kezdett s a nyomozás folyamán kiderült, hogy idegen foglalkozás nélküli egyének a Gordon utcában ütötték fel tanyájukat a kik a pályaudvarról gyalog bejövő utasokat és munkásokat fosztogatják. — Eddig két ilyen zsebmetszőt fogtak el, a kik előbb lefényképeztek s azután illetőségi helyükre tolonczoltattak. Az egyik *Adler Herman* 17 éves száraz-bereki (Szatmármegye) illetőségi csavargó, a ki beismerte, hogy hónapok óta üzi a zsebmetszést. Két cimborájával jött Miskolczra, de ezek megugrottak. — A másik *Schwimmer Márton* homoki (Szatmármegye) illetőségű, többszörösen büntetett egyén, a kit tegnap a rendőrségen szintén lefényképeztek s eltolonczoltak. — A többi tettesek kézrekerítése érdekében a nyomozást tovább folytatják.

— **A rendőrségről.** *Szuzi János* szabó javítás ürügye alatt ruhákat szedett össze s azokat elzalogosította. Tette kiderült s most a rendőrség börtönében ül.

— **Elverték a tarsai.** *Sziráki József* 18 éves czizmadia-legényt alaposan helybenhagytak tarsai. Egy néhány cimborájával valami felett vitatkozott, s miutau nem volt a többivel egy véleményen, elverték. Fején szenvedett súlyos sérülést, a mentők beszállították a közkórházba.

— **Elmebeteg.** Az „Erzsébet” közkórház elmebetegeinek száma ismét szaporodott. *Bató Balázs* 28 éves felső-hangonyi lakoson e napokban az elmebetegség tünetei mutatkoztak, miért is beszállították a kórházba.

— **Itt a farsang!** Karneval herczeg, a híres házasságközvetítő csörgős sapkájával mult vasárnap Miskolczra is bevonult és ezzel megkezdődtek a táncmulatságok, a bálók. Öregnek, ifjunak nincsen ma más gondolata, mint a táncz, a mulatság. Bálba, mulatságba készül ma mindenki. Igen ám, de a ki bálba, táncmulatságba akar menni, annak *finom és elegáns ruha* kell. Hol veszi ezt a mai éhínséges, pénzsűk világban? No de minden baja van orvosság. Ott van *Szántó Mór!* Ő nala, az ő üzletében van az orvosság, a hol a *legfinomabb, legelegánsabb bálú öltönyök hallatlan olcsó árban kaphatók.* Egyik szemfüles riporterünk tanuja volt annak a jelenetnek, a midőn Miskolcz legszebb leányai s leggazdagabb menyasszony jelöltei fogadalmat tettek Karneval herczeg előtt, hogy a farsang alatt csak azzal a fiatal emberrel tánczoluak szivesen, csak annak a férfinak nyujtják kezüket a szent házasság életre, a ki a táncmulatságok sima parkettjén a *Szántó Mór* üzletéből vásárolt elegáns öltönyben jelenik meg. Fel tehát Miskolcz ifjai, házasulandó férfai, siesetek *Szántó Mór*hoz. Ma a szerencse, a boldogság csillaga csak a *Szántó Mór elegáns öltöncire ragyog.*

x **Gyermekek fűrésztéséhez** és mosdatásához legjobb a Szabó Béla-féle szín- és illat nélküli **gyermek szappan**, a mi legfinomabb oliva és pálma olajjal készül, ennél fogva az érzékeny gyermekbőrre igen szeliden hat, azt puhítja és kipállás ellen óvja. Ezen kiváló tulajdonságánál fogva felnőttek s különösen érzékeny bőrűek is nagy sikerrel használják rendes mosdó szappan gyanánt. Ez, a ma már országsherte s a fővárosban is igen elterjedt s kedvelt szappan, melynek darabja 25 kr., 3 drb. 70 kr. Kapható Miskolczon Szabó Béla főntezai gyógyáru és illatszer-üzletében és a következő czégeknel: Mahr Károly, Juhász József, Weidlich Pál, Nagy Miklós, ifj. Klein testvérek, Garai József, Berzy László, Pádits Sándor üzletében.

x **Tartalékos tisztí és tiszthelyettesi egyenruhák és felszerelések legfinomabb kivitelben** jutányos árban készítenek, ugyszintén a honvédséghez áthelyezett tartalékos tisztí egyenruhák átalakíttatnak. **Kokály Tamás** és fia ezred szabók Széchenyi-utca 60. (Rosenberg Gyula szőnyegáruháza mellett.)

x **Remek bálí ujdonságok selymek és kelmékben és batistokban**, azonkívül nagy selyem eladás maradékokban feltűnő olcsó árakban. **Barta Jenő** divatáruházában Miskolcz.

Dunky fivérek

cs. és kir. udvari fényképészek

MISKOLCZ, Városháztér 20. sz.

Elsőrendű munka. Mérsékelt árak.

Foto-Emailok is készülnek.

Mulatságok.

Farsangi naptár.

- Január 18: Tisztí estély a Koronán. — A kereskedők és kereskedő ifjak hangversenynyel egybekötött táncestélye.
 „ 19: Az izr. ipartestület bálja a Koronán.
 Február 1: Az ev. ref. filléregylet elite bálja a Koronán.
 „ 4: Az ev. ref. főgymn. ifjuságának hangversenynyel egybekötött táncestélye a Koronán.
 „ 8: Az ipartestület táncvizgalma a Koronán
 „ 9: A miskolczi mezőgazdák táncvizgalma a Koronán.

— **A miskolczi ev. ref. filléregylet** Miskolczon a Korona-szálló összes helyiségeiben 1902. évi február elsején zártkörű bált rendez. Belépti jegy 3 kor. Családjegy 10 kor. Karzatjegy 4 kor. A bál kezdete 9 órakor. Karzat jegyek válthatók **Pataky** Sándor egyleti pénztárnok urnál. Belépti jegyek este a pénztárnál. Védnök báró **Vay** Elemér ömeltósága, Borsodvármegye főispánja. Elnök özv. **Patay** Gyuláné, szül. Szathmáry Király Anna. Alelnök özv. **Sissáry** Gyuláné, született Nadányi Terézia.

Lady patronessek: özv. Ambrózy Antalné, szül. Reviczky Ilona. Arnóthfalvy Istvánné, született Ráner Mária. Bárczay Ferenczné, szül. Szathmáry Király Ida. Bassler Rudolfné, szül. Delimanich Marie. Csuha Istvánné, szül. Bernáth Magda. Özv. Gencsi Béláné, szül. Patay Margit. Jeney Józsefné, szül. Potoczky Ilona. Kun Kálmánné, szül. Soltész Nagy Ida. Báró Mária Jánosné, sz. Dráveczky Irma. Nachodsky Istvánné, szül. Bauer Augusta. Patay Sámuelné, szül. Kazinczy Ottilia. Pollák Frigyesné, szül. Chlumfeldi Zapp Emma. Báró Radvánszky Gézné, szül. Waldeck Cornelia grófnő. Sváby Sándorné, szül. Ráthonyi Borbála. Lovag

Nestor Emilné, szül. Ambrozovsky Mária. Gróf Vay Tihamérné, szül. Beniczky Irma. Xifkovich Emilné, szül. Pálta Erzsébet.

Diszelnökök: Arnóthfalvy István m. kir. ezredes, Bassler Rudolf cs. és kir. huszárnagy, Bizony Ákos országgy. képvis., Brezovay László országgy. képvis., Bulyovszky Gusztáv kir. ügyész, lovag Henicke Richard cs. és kir. huszárezredes, Horváth Lajos főrendiházi tag, Lévy József nyug. alispán, lovag Nachodsky István cs. és kir. vezérőrnagy, lovag Nestor Emil cs. és kir. ezredes, lovag Pollák Frigyes cs. és kir. ezredes, Potoczky Dezső, Soltész Nagy Kálmán orsz. képvis., Tarnay Gyula alispán, Vukadinovics Rafael cs. és kir. tüzérőrnagy.

Bálbizottsági elnökök: Bárczay László, dr. Bárczay Lajos, báró Beauhen Lajos, Bottlik István, Bottlik József, Donner Rezső, Géczy István, Gröber Károly, Gyürke Dezső, dr. gróf Haller József, Hess Miklós, Huber Ferencz, Huber Károly, Kafka Jenő, Kiss József, Koczán György, dr. Kun József, ifj. Mocsary Lajos, Péter Alfréd, dr. Rác György, dr. Ruzinko Zsigmond, dr. Somossy András, dr. Szepessy Orbán, dr. Szöllőssy Mór, Vadnay Tibor.

Rendezőség: Bálint József dr., Bátky Gyula, Beniczky Elemér, Berzeviczy Gyula, Borbély György ifj., Böck Rezső, Csáky-Pallavicini Richard örgróf, Cseh Gusztáv, Demeter Andor, Dókus László, Eichinger János, Elek Árpád, Elek Imre, Ferenczy Henrik dr., Feyér Aladár, Fischer Kálmán, Görgey László, Gröber Károly, Hamvay József, Hedry Alajos, Henzel János, Horzsenyi Bálint, Hevessy László ifj., Hönig Vilmos, Huberth J nos, Japp Ferdinand, Jármay József, Jáge Ferencz, Kemeny Árpád, Kiszely Aladár, Kiszely Béla, Kolba Miksa Koós Béla, Kovács Bálint, ifj. Kovács Gábor, Körmendy Miklós, Kubinyi András, Lichtenstein Gyula, Lichtenstein Imre, Lipcsey Attila, Lipcsey Ákos, Lipcsey Imre, Lipcsey Márton, Lipcsey Tamás. Lipcsey Zoltán, ifj. Losonczy Jenő, Macany Antal, Mária Tivadar, Markó János, Martie Károly, Mauksch Árpád, Mészáros Iván, Metzner Gyula, Mikecz János, ifj. Miklós Ödön, Mikolás Ödön, ifj. Nagy Ignác, Nyáry László báró, Pallavicini Alfréd örgr., Pataky Gyula, Pataky Sándor, Péchy Kálmán gróf, Polgár Viktor dr., Polnovics Ede, Pores Kálmán, Pötz József dr., Pukács Alfréd, Ragályi István, Remenyik Pál, Safrány Dezső, Schiller Lajos, Schmeisser Hugó, Simkó Gusztáv, Soltész Nagy Béla, Szabó Géza, Szabó Sándor, Szalay Antal, Szent-Imrey József, Szent-Imrey Pál, Szeremley Emil, Szombathy Kálmán, Terner Géza, Truskovszky Andor, Truskovszky Gyula, Vadász Pál, Vécsey Mátyás dr., Vitéz Győző, Wolf Károly, Zambach Oszkar, Zombory Zoltán, Zoltán Dénes. Zsóry Lajos, Xantus Gábor.

— **Ifjusági hangverseny.** A miskolczi ev. ref. főgymnasium tanuló ifjusága február 4-én kedden este 8 órakor a Korona-szálló nagytermében hangversenyt rendez, mely után tánc következik. A rendező bizottság elnöke **Bihary** Ferencz tanár, főrendezők: **Bodolay** István, **Nagy** László és **Nyitray** Dezső. Személy-jegy 2 kor., családjegy 5 kor., karzat 1 kor.

— **Álarczos bál.** A diósgyőri polgári dal-kör január 26 án a diósgyőri Tapolca-fürdőben álarczos táncmulatságot rendez alap-tökéje gyarapítása céljából.

— **A Miskolczi Első Magyar Hadastyán Egylet** 1902. évi február hó 1-én az egyleti zenekar közreműködése mellett saját betegsegélyző pénztára javára, a Seper-szálloda nagytermében zártkörű táncvizgalmat rendez. Kezdeté este 8 órakor. Személy-jegy 1 kor. 60 fillér, család-jegy 3 kor., karzat 60 fillér. Szíves felülfizetések köszönettel fogadtatnak és a helyi lapokban nyugtáztatni fognak.

A kapitány előtt:

— Mert könyörgöm alássan, — magyarázta a folyosón tele szájjal a derék asztalos mester; mert ő tudja, nagyon jól tudja, hogy milyen hangon beszélhet egy városi polgár, egy asztalos mester, a ki becsülettel szerezte ősz haját. — Mert úgy van és nem máskép . . . Tessék könyörgöm, tekintetbe venni, hogy azon cselédnek fia amazon ifju nincsen máskép.

Beszélt, beszélt, beleakasztva ujját a zsirfoltos mellényzsebbe és verte a mellét. Mert egy városi polgár s hozzá asztalos mester, mindig verheti a mellét, még urak előtt is. Az ám.

A hallgatóság kevés számú tagból állt. Az őrmester csak elvéve hallgatott oda, mert neki nincs ideje mindenkinek a beszédjére ügyelni. Két zsebmetsző, négy toloncz álltak a fal mellett s meg-meglökték egymást olykor a könyökeikkel, hogy hallod-e hé, ugyan jól beszél a mester! A mesterből kinézett, viruló piros orrán, és zavaros szeméin ugyan jól kinézett pár pohár bornak az ára, a mennyi egy szegény, ősz polgárembertől kitelik.

— Ugy van és nincs máskép! — fejtegette tovább és szeliden simogatta a haját előbbre, mert a tisztesség ugyan a vénség, de csak szebb annál, ha fiatal az ember. — Mert alássan és szeretettel könyörgöm, azon fiu, a ki betört a raktárhoz, az én raktárhoz . . . (Vigan mondta ezt a kis öreg ember, mert bizonyára nagy gyönyörűség lehet az, ha raktára, szép, berendezett raktara van az embernek.) — Ohó! könyörgöm, igenis, mert nincsen olyan raktár több itt, igenis; ha netalán tán az őrmester ur arra fordulna szabad idejében . . . Látom, már öreges ember; no, nem nagyon öregnek vélem, de csak van egy kiházasítani való lanya . . . Hat igen ajánlhatom a raktaromat, igen nagyon ajánlhatom. Olyan sublótót, sifonért, — mert könyörgöm, mindenben van különbség, igenis, hogy mindenben, meg a szögekben, az enyvben is, mert nem minden eladósodott mester veheti mázsaszámra az enyvét. Igenis, hogy nagyon ajánlhatom. Tessék csak arra járni, ha netalán tán . . .

Nevetett, jóízűen, kaczagva nevetett a mester. — Mert nem minden eladósodott sehonnai veheti mázsaszámra az enyvét, alássan és szeretettel könyörgöm . . . Imhol az egész városrész, a polgarság, de sőt az urak . . . az urak is, könyörgöm, mind, de mind ottan vásárolnak. Nem is vásárolhat mindenki minden seljtes, hitvány embernél. — Nevetett, tele kaczagta a folyosót a mester, hogy végig csurogtak a könyvei az arcán. Szép, nagy, kerek könyvek. — Hehe! nem mint valami seljtes, hitvány emberé!

Azonközben fölhozta a kulcsár a fiut, a ki betört a szépen berendezett raktárba. Magas, sápadt suhancz. Sovány nagyon, a mi pedig nem jó jel. Lám, mennyire más proporciója van a mester urnak. Előbbre is ugrik, kétfelé hajtva a kabatja szélét, hogy kilátszék az óraláncza és meghajolva szép udvariassággal, a hogy ezt minden becsületes ember polgárember megteszi a hatósággal szemben, mert ki tudja, nem fog-e a hatóság is abból a raktárból vásárolni.

Tehat előbbre ugrik és úgy megy befelé szép, negédes léptekkel és boszankodó arczot mutat, mintha neki semmi sem volna az egész dolog, de hát kell keresni az igazságot, bűnhődjön a semmirekélő, a hitvány. Elő is adta, hogy eme ifju betört a raktárba, három gyönyörű széket akart onnan kivinni, pompás három széket, vörös bordó-huzattal, — egy nagyságos ur rendelte meg, de ott hagyta; megvehetné most akárki, igenis . . . Részletfizetésre is, könyörgöm, ha úgy tetszik; mert igazán ritka szép székek.

— Megvannak, megvannak — folytatja vidáman, egy ujjával megbillentve az óralánczát, hogy hadd csörögjön; lassák, hogy ő nem azért beszél, mintha kapdosnék a vevő után. Megvannak; mert az első segédem . . . Bajorországban dolgozott ezelőtt, de sohasem kapott olyan fizetést, mint nálam . . . Hát elfogta, könyörgöm alássan és szeretettel. Elfogta, rendőrt hívott, megjelent ime eme rendőr és behozta ama ifjut.

És utolsót csörrentvén a láncon, oldalt állt a mester ur, mint ősz polgárember, a ki tiszteletben tartja a hatóságot. Semmit sem lehet tudni. Még ide is, a kapitányi szobába is, nagyon elférne az a három gyönyörű szék a vörös bordó-huzattal . . . Így, így kell élni a világon, másképp nem veszik semmibe az embert, nem kel el a butorja másképp: ki kell az embernek nyitni a száját.

A fiuval pedig rövid idő alatt végeztek. Elmondta a dolgot anélkül, hogy elejétől végéig kérdezték volna.

— Elloptam. — Bánom most már nagyon, de nem tehetek róla. Elakartam vinni a székeket. Sötét éjjel volt; azt hittem, hogy nem lát meg senki. De megláttak . . . Most itt vagyok . . .

— Aztán hogy ment be a raktárba? Nyitva volt az ajtaja?

— Az ajtaja, könyörgöm? — hevesen ugrott előbbre a derék mester ur — az ajtaja le van lakatolva mindig. Ott nem ment be. Nagy aczél-zavár van ott az ajtón!

— Hátul korhadt volt a fala es kifeszítettem. — Mert csak deszkából van az egész.

— Deszkából, deszkából, igenis! — szólt bele gyorsan, nagy elvörösödéssel a mester — de magának semmi köze ahhoz, ha deszkából van is. Maga nem is tudhatta, hogy deszkából van, mert be volt vakolva kívülről, hogy . . . hogy . . .

— Hogy mutasson valamit a raktár? — kérdi a kapitány.

— Nem, könyörgöm, — de alássan esedezem . . . — védekezett gyorsan a mester, mert ki kell tántani az embernek a száját, ha szép raktárát megakarja védeni — igenis könyörgöm. De a fiu nem tudhatta azt, az anyja mondta meg neki!

— Az anyja? — kérdi megütődve a kapitány.

— Az anyám!? riad fel a fiu.

— Igenis az anyád! — ordítja mérges haraggal a mester. — Az anyád, a ki nálam cseléd. Megismertelek mindjárt, mert hasonlitasz hozzá nagyon, te fatytyu! — És tisztel esedezem, tekintetes kapitány ur, el is hoztam magammal ama cselédet, imitt áll a folyosón, behivatom talánton?

A betörő megreszket egész testében, piros foltok égnek kétfelől az arczán. Bejön

az asszony. Ugyanaz a magas, sápadt homlok, ugyanazok a szemek, ugyanaz az arcz.

— Imhol . . . eme . . . tessék! — rikácsolja a mester ur és nagy méreggel ütögeti az egyik kezét a másikhoz — itt a két jómadár, az anya meg a fia. Soha világéletemben nem láttam ilyet!

A betörő megfordul, szembe néz az asszonymal; a piros foltok eltűntek az arczáról, a hangja nem remegős, hanem nyugodt, mint egy közönséges tolvajé.

— Sohasem láttam ezt az asszonyt.

Meggyőz mindenkit a hangja. Mindenki a betörőt nézi, az asszony szeme ragyog, aztán elhomályosodik és nedves lesz. Az őrmester a fiut kiküldi, azalatt kimondják a szentenciát.

— Átadatik a lenyitő bíróságnak.

Mindennek vége. A mester előre-hátra csoszog a tiszteletadás képpen és utoljára elbeszél még valami dolgot, mert csak úgy él az ember a mai világban, ha beszél. Beszélni kell.

A betörő pedig ott maradt állva a folyosón, a mig elvégzi az őrmester a dolgot a tolonczokkal. Lenéz a földre, a vonásai kemények, nem tud semmiről semmit.

Az asszony odamegy hozzá, a vállára teszi a kezét és szól neki köszönetmondó, megindulásteljes hangon:

— Fiam . . .

A fiuak felvillan a szeme, megkapja az asszony karját, látszik a ruha ránczairól, hogy vasmarokkal. Azután ellöki magától.

— Eredj! . . . Utállak!

Ez így esett meg. Tisztelettel aláírott reá a tanu.

Pista.

Színház, művészet.

(—f—) Színházi hét. Szintársulatunk egyik kiváló tagjának, Szegedy Zelma koloratur primadonnának hirtelen jött betegsége némileg megakasztotta az előadások sima menetét, a mennyiben a műsor részben változást szenvedett, miután a primadonna oly erős fejszabában szenved, hogy egy rövid ideig képtelen játszani. A közönség osztatlan részvéte fordul a beteg primadonna felé, kinek mielőbbi felgyógyulását szívből óhajtja, s egyforma lelkesedéssel várja újbóli felléptét.

Szombaton este a „Svihákok“-nak tapsolt a közönség. Feledy Boriska elragadóan bájos volt. Énekeit többször megisméltették, s betét kupléja után valóságos tapsorkán támadt. A Szegedy Zelma szerepét Szarvassy Ilona játszotta ügyesen, s csak dicséretet érdemel beugrásáért. Szalestey Elza ez estén is jobban tánczolt, mint énekelt.

Vasárnap „Nagyapó“-t, Szigligeti Edének kiváló népszínművét elevenítették fel. Igen okosan és helyesen történt, s határozottan dicséretet érdemel ezért Szalkay igazgató. A ki bizonyára még több régi jeles népszínművet, vigjátékot fog felújítani.

A czimszerepet Radó Sándor szépen játszotta, s alakítása semmi kívánni valót nem hagyott hátra. Feledy Boriskának (Rafaella), a ki népszínműben is kitűnően bevált, nagy estéje volt, a közönség valósággal tüntetett mellette. De ez nem is csoda. Hiszen Feledy Boriskáért lehet lelkesedni, mert olyan művész ő, a milyen még nem volt a miskolci színház tagja soha. Ope-

rette primadonna, s ime népszínműben is a legkisebb szerepből olyat csinál, hogy igazán bámulatba ejt. Szalestey Elza (Zsuzsika) játékából kitűnt az affektálás, a miről úgy látszik, nem tud leszokni. Kemény a fiatal jurátus szerepében nagyon jó volt. Kisebb szerepeikben Follinuszné, Raja, Virág, Bogyo és Zsoltoványi megfeleltek. Legutoljára hagytuk Hetényit, a kinek játékában mi kifogásolni valónk sincs, csupán csodáljuk, hogy a harmadik felvonásban Feledy Boriskával való kettősében tul ment a határon, s a mit a felsőbb régiók tapsai után tett, a közönség körében már határozottan visszatasztólág hatott. Az ilyesmitől óvakodni kell!

Hétfőn „San-Toy“ került színre leszállított helyárrakkal telt ház előtt. Az előadás — mint már San-Toyról máskor is megírtuk — jó volt.

Nyilttér.

Nyilatkozat.

Üzletemet 1901. év július havában annak mellékhelyiségének ajtaján keresztül fölglyújtották s azzal engemet és segédemet gyanúsítottak s ez által a legképtelenebb helyzetbe sodortak.

De ellenségeim aknamunkája ez alkalommal nem sikerült, mert a 9051/1901. kh. sz. megindított vizsgálat után a btk. 422. §-a 2. pontja alá eső vádat ellenem a kir. ügyészség elejtette.

Miért is kérem a nagyérdemű közönséget és m. t. megrendelőimet, hogy az eddigi nagybecsű pártfogásaikkal és támogatásukkal továbbra is megtisztelni kegyeskedjenek.

Kiváló tisztelettel:

Mervó Dezső,

szücs,

Miskolcz, a forgóhidnál.

13676. sz.
tk. 1901.

Árverési hirdetményi kivonat.

A miskolci kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy néhai Agoston József hagyatékának esődügyében a miskolci kir. törvényszék területén levő és a satai 274. sz. tkjvben A. 1. sorsz. alatt foglalt 411. hrsz. malomház, kert és rétnek Agoston József esődtömege tulajdonát képező fele részére a végrehajtási joghatálylyal bíró árverést 868 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, hogy a fenti megjelölt ingatlan az 1902. évi február hó 26. napjának d. e. 9 órájkor Sata községhezánál megtartandó árverésen a kikiáltási aron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Miskolczon, 1901. évi december hó 5-én.
A kir. tvszék, mint tkvi hatóság.

Füsty, kir. tvszéki albiró.

Hirdetmény.

A miskolci közlegeltetési csoport részéről
1902. évi január hó 19-én

vasárnap délután 3 órakor a városház tanácstermében tartandó

évi rendes közgyűlésre

az érdekelt birtokosságot tisztelettel meghívom.

A gazdatanács nevében:

Csorba József,
elnök.

Tárgy:

Elnöki jelentés.

1901. évi számadás jóváhagyása.

1902. évi költségelirányzat és legeltetési rendtartás megállapítása.

STEINFELD MIKSA ÉS TÁRSA

vegyészeti műruhatisztító, javító, műmosó és kelmefestő intézete.
m. kir. szabadalmazott vegyi ruhatisztítószer feltalálója, szab. szám 17178.
Főüzlet és műhelytelep: **MISKOLCZ**, Széchenyi-u. (Kun-fele ház.)
Zárda-u. 10. szám. a Miskolczi Tak. pénzt. szemben.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására adni, hogy egy a mai kor igényeinek teljesen megfelelő

művegyi ruhatisztító-, javító-, műmosó- és kelmefestő
intézetet nyitottunk.

Sem költséget, sem fáradságot nem kiméltünk, hogy ezen városunkban igazán hiányt póló intézetet létesítsük s ezért intézetünket a technika legújabb vívmányai szerint készült gépekkel szereltük fel s azt személyes vezetésünk alatt, Steinfeld Miksa úr **saját találmányu** módszer szerinti művegyészeti ruhatisztításra, elsörendü **szakmunkásokkal** láttuk el.

Intézetünkben tisztítatnak: női bál toalettek, színházi jelmezek, valamint ural, női és gyermekruhák, katonai egyenruhák, papi öltönyök, háztartási cikkek, selyem-, bársony- és szövet-függönyök, terítők, himzések, butorszövetek, továbbá keztük, nyakkendők, napernyők és minden e szakmába vágó, de itt elő nem sorolt tárgyak a **legjutányosabb árak mellett**.

Intézetünkben tisztított tárgyakért teljes szavatosságot és vagyoni felelősséget vállalunk. **A tisztításba adott ruháknál a javítás és vasalás díjtalan.**

Egyben bátorkodunk felemlíteni, hogy t. megbízóink kényelmére és előnyére sikerült egy **elsörangú kelmefestő-gyárral** összeköttetésbe lépni s így azon kellemes helyzetben vagyunk, miszerint t. megbízóinknak festetni szánt ruhaneműt bármily színben, a legjobb minőségben és a legjutányosabb árak mellett elvállalhatjuk.

A festésbe adott ruhák legkésőbb **10 nap alatt** készülnek el. **Mindennemű javítást és vasalást elvállalunk.**

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek. **Sürgős esetben pár óra alatt is felelősség mellett tisztítunk bármiféle ruhaneműt.**

Magunkat t. Czím becses jóindulatába ajánljuk és maradunk mély tisztelettel

STEINFELD MIKSA és TÁRSA, vegyészeti ruhatisztító.

Elismert legjobb mosószer**LESSIVE PHÉNIX**

J. Picot szabadalma, Páris.

55 éremmel kitüntetve.

Fehérnemű mosásra

egymagában

szappan nélkül,

szóda, hamu és chlór nélkül!

Lessive Phénix

mindent legjobban mos!

!! Kezesség !!

Gyárak:

Páris,
Bordeaux,
Montreal
(Canada),
Chatelneau
(Belgium),
Szt.-Pétervár,
Köln-Ehrenfeld,
Vác.

Chlór és kén nélkül!

Miskolczi képviselő: **Illés Dávid ur.**

Lessive Phénix

kapható Magyarország minden fűszerkereskedésében és droguistájánál. — Csomagokban fenti rajz szerint árusítatik.

Gyár: **Oszták-Magyar Monarchia részére: Vác.**

Csak az eredeti készítmény, melyhez védjeggyel ellátott utasítás van mellékelve.

Az „Arany szarvashoz” címzett gyógyszerertárnak

Miskolczon már 14 év óta közkedvelt

KÜLÖNLEGES SZEREI, melyek hason külföldi szereket jóságban és hatásban fölülmulnak, ugymint: =

- Pyretró saliczyli száj-essentia.** Kellemes ízű és biztos hatása. Egy kis üveg 70 fill., nagy üveg 1.20 fill.
- Növény fogpor.** Dr. Carabelli udv. fogorvos venyén módosítva, a fognak fehér zománczát biztosítja és a szájnak kellemes ízt ad. Egy doboz 80 fillér.
- Sveiczi fogcseppek.** Fogfájdalmaknál igen jó eredménnyel hat. Egy üvegcséje ára 50 fillér.
- Balzsam bajuszpedró.** Zsirmentes és csak keleti balzsamokból készült. Minden bajusz-szinhez alkalmazható s igen kellemes balzsamillatu. Egy kis doboz 30 fillér, nagy doboz 50 fillér.
- Hajerősítő essentia.** Dr. Hebra bécsi egyetemi tanár vénye szerint hajkorpásodás ellen biztos és a haj kihullását gátolja. 1 üveg 1.20 fillér.
- Iris virág arczenőcs.** Igen sok nő áldja jó hatását, mert ártalmatlan alkatrészekből áll és mégis az arc és kézbőrt puhítja, fehériti, májfoltokat és egyéb kiütéseket biztos sikerrel eltávolít, a bőrnámlást megszünteti. Egy tégely ára 1 korona.
- Balzsam szappan.** Benzoe és egyéb jó hatású balzsamokból, kellemes illattal. A kemény és meszes vizekkel

is kitünően mosható. Az Iris arczenőcseszel valódi szépítő szer. Egy darab ára 70 fillér.

- Franczia sóborszesz.** Gyógynövényekről destillált és sóval készült hason készítményekkel, hatásban és árban vételkedik. Egy kis üveg 80 fill., nagy üveg 1.60 fill.
- Fagykenőcs.** Dr. Kepes északsarki utazásánál jó hatással alkalmazott szer. Egy tégely 1 korona.
- Lábizzadás ellen.** Saliczyli Dermasont-por. Jó hatásán kívül az izzadság szagát is elenyésztí. Egy doboz ára 1 korona.
- Tengeri köszvényoiaj.** Fájdalom-enyhítő és masirozáshoz igen alkalmas szer. Egy üveg 1 korona.
- Tyukszemirtó balzsam.** (Cannabin.) Sokan megmenekültek már a fájdalmas tyukszemtől e szernek használata által. Alkalmazása sokkal kényelmesebb, mint a tapasztokkal való kezelés. Egy üveg 70 fillér.
- Naphtol-kenőcs.** Sömörögök és rüh elleni szer. Illatánál fogva használata kellemes. Egy kis tégely 1 korona, nagy tégely 3 korona.
- Miskolczi házi-tapasz.** Vérkeléséknél mint gyűlesztő és tisztító szer. Egy tégely ára 60 fillér.

Az elősorolt, valamint egyéb készítményeim utasítással láttatnak el s olcsó áraiknál fogva könnyen beszerezhetők:

RACZ JENŐ gyógyszerésznél

az „Arany szarvashoz” címzett gyógyszerertár tulajdonosánál Miskolczon.

SZEELÉNYI és TÁRSA Miskolcz

Farsangi idényre

ajánljuk

a legdivatosabb anyagokkal

dúsan felszerelt

KÖNYVNYOMDÁNKAT

meghívók,

tánczrendek,

belépő-jegyek,

eljegyzési értesítések,

esküvői meghívók

elkészítésére.

Széchenyi-utca 34. szám.

Könyvnyomda ≈

≈ **Könyvkötészet**

Doboz-gyár ≈

Pontos kiszolgálás. ~ Elegáns kiállítás.

Könyv- és hírlap-kiadó vállalat.

A „SZABADSÁG” kiadó-hivatala.